

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-05689/2016-ERU

Praha 29. srpna 2016

Č. j. 05689-6/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-05689/2016-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem (dále jen „Úřad“) dne 6. června 2016 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **KZS s.r.o.**, se sídlem Jistebsko 23, 468 21 Pěňčín, IČO: 254 72 348, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost KZS s.r.o., se sídlem Jistebsko 23, 468 21 Pěňčín, IČO: 254 72 348, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 1. září 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Maršovice, u domu č. p. 16 zemní práce v souvislosti s realizací stavby „Maršovice - dešťová kanalizace na ppč. 36/1, 36/2, 35/1, 32, 734, 736/2, 34/3, 23/2, 19, 21/2 k.ú. Maršovice u Jablonce nad Nisou“, při kterých došlo k poškození nízkotlakého plynovodu PE DN 50, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**

II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, společnosti KZS s.r.o., se sídlem Jistebsko 23, 468 21 Pěňčín, IČO: 254 72 348 za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona, ukládá **pokuta ve výši 5 000 Kč** (slovy: pět tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 20416.

III. Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti KZS s.r.o., se sídlem Jistebsko 23, 468 21 Pěňčín, IČO: 254 72 348, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou

splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 20416.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 21. prosince 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále také „Úřad“ nebo „správní orgán“) v důsledku zjištění poškození nízkotlakého plynovodu PE DN 50 (dále také „plynárenské zařízení“) kontrolu ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení, společností KZS s.r.o., se sídlem Jistebsko 23, 468 21 Pěňčín, IČO: 254 72 348 (dále jen „účastník řízení“). Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 22. února 2016 protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 11493-8/2015-ERU (dále jen „protokol o kontrole“).

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 11493/2015-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 23. května 2016, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto vydal dne 6. června 2016 v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, který byl účastníku řízení stejného dne doručen. Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu v zákonem stanovené lhůtě odpor, jehož podáním byl příkaz zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

II. Kontrolní zjištění

Z Protokolu o kontrole vyplynulo, že účastník řízení prováděl dne 1. září 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Maršovice, u domu č. p. 16 zemní práce v souvislosti s realizací stavby „Maršovice - dešťová kanalizace na ppč. 36/1, 36/2, 35/1, 32, 734, 736/2, 34/3, 23/2, 19, 21/2 k.ú. Maršovice u Jablonce nad Nisou“ (dále jen „stavba“), při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 24 m³ plynu do ovzduší za dobu 5 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi, jak vyplývá z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 2. září 2015 a z protokolu o úniku plynu č. [REDAKCE] ze dne 4. září 2015.

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námitky.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 11493/2015-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 23. května 2016, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, a proto dne 6. června 2016 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz č. j. 05689-3/2016-ERU, kterým byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 9 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 6. června 2016.

Dne 13. června 2016 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení ze stejného dne označený jako „Podání odporu“. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení dále pokračovalo.

Účastník řízení v podání uvedl, že podává odpor proti příkazu, neboť (i) plynárenské zařízení nebylo obsypáno pískem, (ii) prováděné vícepráce na stavbě byly již pro účastníka řízení dostatečným trestem, (iii) prováděnými pracemi byla odhalena mnohem nebezpečnější závada na plynárenském zařízení, (iv) rozbití velkého kamene, při jehož vyzvedávání strojní technikou došlo k poškození plynárenského zařízení, by bylo stejně nebezpečné jako jeho vyzvednutí strojní technikou, a proto byl zvolen daný postup.

Dne 13. července 2016 odeslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č. j. 05689-5/2016-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 13. července 2016. Účastník řízení nevyužil svého práva a již se k věci nevyjádřil a ani nedoložil své aktuální majetkové poměry.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. KO-05689/2016-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

Z protokolu o kontrole bylo zjištěno, že práce na stavbě prováděl právě účastník řízení v postavení zhotovitele této stavby, a to na základě emailové objednávky ze dne 27. srpna 2015.

Dne 1. září 2015 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Maršovice, u domu č. p. 16 při provádění zemních prací, souvisejících s realizací

stavby, k poškození nízkotlakého plynovodu PE DN 50 účastníkem řízení. Ze získaných podkladů vyplývá, že k poškození tohoto plynárenského zařízení došlo prostřednictvím zemního stroje - rypadla K. 8003. Účastník řízení kontrolnímu orgánu na jednání v rámci kontroly Úřadu konaném dne 14. února 2016 sdělil, že po ručním obnažení vrchní části kanalizační trubky byl nalezen velký kámen, který bylo nutno vyzvednout technikou. Při vyzvedávání tohoto velkého kamene došlo jeho hranou k poškození plynovodu. Tento kámen ležel přímo na plynovodní trubce, která byla bez jakéhokoliv krytí (absence výstražné fólie a pískového obsypu). Účastník řízení nemohl předpokládat, že bez jakéhokoliv krytí a v profilu trubky kanalizace může být plynovod veden. Dále uvedl, že uložení plynárenského zařízení neodpovídá žádným normám a je proti zdravému rozumu.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 24 m³ plynu do ovzduší za dobu 5 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi, jak vyplývá z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 2. září 2015 a z protokolu o úniku plynu č. [REDAKCE] ze dne 4. září 2015. Z protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení je rovněž zřejmé, že k porušení plynárenského zařízení došlo prostřednictvím zemního stroje - rypadla K. 8003.

V. Právní hodnocení

Úřad v tomto případě posuzoval spáchaný správní delikt dle právní úpravy energetického zákona účinného v době spáchání správního deliktu, tedy dle energetického zákona účinného do 31. prosince 2015. Listina základních práv a svobod čl. 40 odst. 6 stanoví, že: „Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější“. Správní orgán uvádí, že jak energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 (ust. § 91a odst. 1 písm. m), tak i úprava účinná v době vydání tohoto rozhodnutí (ust. § 91a odst. 1 písm. o) trestá v právě uvedených ustanoveních vždy za porušení ust. § 68. odst. 3 energetického zákona. Ohledně samotné skutkové podstaty správního deliktu, tedy porušení ust. § 68 odst. 3, Úřad uvádí následující. Energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 zakazoval provádět v ochranném pásmu činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu, při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Energetický zákon účinný v době vydání tohoto rozhodnutí ve svém ust. § 68 odst. 3 uvádí navíc, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Z uvedeného srovnání je zřejmé, že pozdější právní úprava je pro pachatele předmětného správního deliktu přísnější, když zakazuje i již pouhé omezení bezpečnosti a spolehlivosti provozu plynárenských zařízení, naproti právní úpravě účinné do 31. prosince 2015, kde pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu nepostačovalo pouhé omezení provozu, ale bylo nutné bezpečnost a spolehlivost provozu plynárenského zařízení ohrozit.

Správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015 se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně dle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona s užitím odkazu na ust. § 68 odst. 3 větu druhou energetického zákona poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně) vedoucího k poškození zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prostřednictvím svého zaměstnance prováděl dne 1. září 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Maršovice, u domu č. p. 16 zemní práce v souvislosti s realizací stavby, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení. Ani účastník řízení tuto skutečnost nezpochybňoval.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl.

Účastník řízení měl k dispozici vyjádření správce plynárenského zařízení ke stavbě zn. [REDAKCE] s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení. Plynárenské zařízení bylo řádně vytyčeno. Účastník řízení si tak byl vědom, že práce provádí v ochranném pásmu plynárenského zařízení, přičemž správce plynárenského zařízení v uvedeném stanovisku specifikuje podmínky, za kterých je možno v ochranném pásmu práce provádět, konkrétně v bodě 6) se uvádí, že „při provádění stavební činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení je investor povinen učinit taková opatření, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení nebo ovlivnění jeho bezpečnosti a spolehlivosti provozu. Nebude použito nevhodného nářadí, zemina bude těžena pouze ručně bez použití pneumatických, elektrických, bateriových a motorových nářadí“

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení při práci přímo v ochranném pásmu užil strojní zařízení, a to v rozporu s výše uvedenými podmínkami správce distribuční soustavy, je z těchto okolností zřejmé, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné po něm požadovat, aby porušení právní povinnosti spočívající v zákazu poškození plynárenského zařízení činností prováděnou v ochranném pásmu zabránil, když měl práce provádět toliko ručně.

K námitkám, které účastník řízení v průběhu správního řízení uplatnil, správní orgán uvádí, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících

fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena samotným porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. V praxi to znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Byl to tedy účastník řízení, kdo zemní práce prováděl a kdo je tedy i odpovědný za případné narušení plynárenského zařízení.

Tvrzení účastníka řízení, že rozbití velkého kamene, při jehož vyzvedávání strojní technikou došlo k poškození plynárenského zařízení, by bylo stejně nebezpečné jako jeho vyzvednutí, a proto byl zvolen daný postup, nemůže obstát, neboť Úřadu je z jeho praxe známo, že většina subjektů, provádějící práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení dodrží podmínky stanovené správcem plynárenského zařízení pro provádění stavebních činností v ochranném pásmu plynárenského zařízení a nepoškodí svou činností plynárenské zařízení. Správní orgán podotýká, že je věcí účastníka řízení, jakým způsobem koná zemní práce v ochranných pásmech energetických zařízení, nicméně musí být připraven nést následky za své případné protiprávní jednání.

Účastník řízení dále namítal, že plynárenské zařízení nebylo obsypáno pískem a nebylo opatřeno výstražnou folií, respektive bylo uloženo v rozporu s platnými normami. Uvedené námítky shledává správní orgán jako nedůvodné, jelikož celý prostor okolo plynárenského zařízení 1 m na obě strany od půdorysu je chráněn ochranným pásmem, a to bez ohledu na pískový obsyp, opatření ochrannou fólií, či uložení v souladu s platnými normami, a veškeré práce v této oblasti je třeba provádět ručně a s maximální opatrností.

Ostatní vyjádření účastníka řízení o tom, že prováděné vícepráce na stavbě byly již pro účastníka řízení dostatečným trestem a že prováděnými pracemi byla odhalena mnohem nebezpečnější závada na plynárenském zařízení, správní orgán nehodnotil, jelikož nijak věcně nesouvisí s projednávaným správním deliktem.

Správní orgán má tak na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení svým postupem porušil zákaz poškození plynárenského zařízení stavební činností v ochranném pásmu či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona a jeho jednáním byly naplněny formální znaky správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu

odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení, způsobil únik zemního plynu a přerušil dodávku zemního plynu jednomu konečnému zákazníkovi. V jednání účastníka lze tudíž shledat společenskou nebezpečnost (škodlivost), spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenských zařízení či mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Jednání účastníka řízení tedy naplnilo rovněž znaky materiální stránky správního deliktu, přestože následkem správního deliktu bylo pouze místní porušení spolehlivosti provozu plynárenské soustavy. Správní orgán pro úplnost dodává, že k vyslovení viny za spáchání projednávaného správního deliktu postačí již i pouhé ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti provozu, přičemž v daném případě došlo dokonce k jejímu porušení.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Například pokud by zemní práce byly prováděny ručně a s maximální opatrností s využitím dostupných technických opatření pro zabránění poškození v souladu s podmínkami stanovenými podle ust. § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení pokuty

Za správní delikt dle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

V tomto případě je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán, jakož i k osobě účastníka řízení. Při hodnocení těchto okolností je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že účastník řízení prováděl práce prostřednictvím zemního stroje, ač práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení mají být prováděny ručně a s maximální opatrností tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení. K této skutečnosti proto přihlédl správní orgán jako k přitěžující okolnosti.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a přerušení dodávky konečným zákazníkům. Účastníkovi řízení je vytýkáno, že poškodil nízkotlaký plynovod PE DN 50, přičemž došlo k úniku 24 m³ zemního plynu do ovzduší po dobu 5 minut, což správce plynárenského zařízení ve výše uvedeném protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení klasifikoval jako masivní únik. Správní orgán k tomu uvádí, že dle jeho názoru se jednalo spíše o menší únik a nikoliv masivní a hodnotí proto závažnost správního deliktu z tohoto pohledu jako nízkou. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky plynu jednomu konečnému zákazníkovi na dobu 2 hodiny a 20 minut, což hodnotí správní orgán jako mírně přitěžující okolnost.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Účastník řízení nevyužil svého práva a nedoložil své aktuální majetkové poměry, ač ho k tomu správní orgán ve vyznamnění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry ze dne 13. července 2016, č. j. 05689-5/2016-ERU, vyzval.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníkovi řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Správní orgán má za to, že uložená pokuta tyto požadavky splňuje.

Po zvážení všech okolností, tedy i okolností, které účastník řízení uvedl v rámci podaného odporu, ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje

stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán současně poznamenává, že nelze ani v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Nadto správní orgán dále poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-otisk úředního razítka-

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení